

Kjøbenhavnske Befolkning: Derfor siger jeg, at det er meget naturligt, at dette Kirkespørgsmaal drages frem hvert Aar, naar vi gaa til Børgerrrepræsentantvalg her i Kjøbenhavn. Befolkningen søger at væge sig mod, at Indre Missions Præster skulle faa Indpas her i Byen. Men i øvrigt søge vi gennem de kommunale Valg at værne om Kommunens Kasse, saaledes at andre Myn-digheder ingen Ret skulle have til at kunne gaa i Kommunens Kasse efter Behag. Kommunens Kasse bærer Børgerrrepræsentationen Ansvaret for, og derfor er det dens Pligt, saa vidt det staar i dens Magt, at værne den imod, at andre gøre Greb i denne Kasse og benytte Pengene paa en Maade, som Kjøbenhavns Befolkning ikke ønsker.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Sthyr): Jeg vil blot sige et Par Ord. Til den ærede sidste Taler skal jeg bemærke, at han tager fejl, naar han tror, at Bestræbelserne for at faa bygget flere Kirker i Kjøbenhavn stamme fra Indre Mission. Jeg er gammel nok til at huske den Tid, da Indre Mission var i sin første Begyndelse, og allerede den Gang, da den næppe var begyndt, arbejdedes der paa at skaffe ny Kirker her i Byen. Som bekendt er der jo ogsaa bygget flere ny Kirker, før Indre Mission havde nogen som helst Betydning. Jeg skal ikke her udtale mig om de forskellige kirkelige Retninger eller sætte mig til Dommer over nogen af dem; jeg har kun villet gøre gældende, at det ikke er rigtigt, naar det siges, at Bestræbelserne for at skaffe ny Kirker her i Byen skriver sig fra den Tid, da Indre Mission fik en saadan Magt, som den har nu.

Formanden (Sofus Høgsbro): Folketingsmanden for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

K. M. Klausen: Det er ganske rigtigt, at der er bygget Kirker her i Kjøbenhavn, før Indre Mission fik Fodfæste her, men det er dog en Kendsgerning, at det var først, da Indre Mission tog denne Sag i sin Haand, at Kirkebyggeriet fik rigtig Vind i Sejlene. Saaledes som Kirkebyggeriet før Tiden fremtræder, vil enhver, som følger med, vide, at det ledes særligt af Indre Missions Præster.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling

vedtoges uden Afstemning.

J. C. Christensen: Jeg tillader mig at foreslaa Lovforslaget henvist til Finansudvalget.

Uden Forhandling og Afstemning vedtoges dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov angaaende gejstlige Embedsmænds Fritagelse for Rangskat m. v.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2343 ff.)

Sagen sattes under Forhandling.

Alberti: Jeg ønsker at udtale min fulde Sympati med den Tanke, som er nedlagt i det foreliggende Lovforslag, thi det forekommer mig ganske unaturligt, at de gejstlige Embedsmænd skulle betale Rangskat. Jeg tror imidlertid, at der er en anden Vej, som det vilde være mere naturligt at gaa for at naa dette Maal end den, som er foreslaaet her. Det er nemlig den, at fratage de gejstlige Embedsmænd deres Rang. Naar deres Rang blev dem fratagen, vare de med det samme fri for at betale Rangskat, og er det en Urime-lighed, at de skulle betale Rangskat, forekommer det mig at være en endnu langt større Urime-lighed, at Præster og Provster skulle have Plads i Rangforordningen. Allerede for almindelige verdslige Embedsmænd synes det mig at være en underlig Ting, at den, som faar et Embede, selv om han ikke har det allermindste med Hoffet at gøre, ryger lige lukt ind i Rangforordningen, og hvor Talen drejer sig om Præster, kan jeg ikke nægte, at det forekommer mig at have noget i høj Grad stødende ved sig. Jeg vil derfor henstille til den højtærede Minister, om der ikke kunde være Grund til at gaa den Vej, jeg her har antydnet, og jeg tillader mig samtidig at spørge, om der ved Sagens Behandling i Kirkeraadet — thi jeg antager, at denne Sag er behandlet der — ikke var nogen, der gjorde sig til Talsmand for denne Løsning af Spørgsmaalet. Jeg tror